

◆ L'HORA NOVA ◆

La segona etapa

A cada instant s'aferma més la consciència popular sobre l'evidència de la guerra. Molt allunyada Catalunya dels fets d'armes, ací es vivia, en les primeres setmanes de la lluita, amb remarcable des preocupació com si poca cosa ens hi juguéssim. El concepte ha variat sensiblement, i cal veure-ho amb satisfacció per les fatals conseqüències que podien derivar-se'n. Es la veu de la reflexió, el seny ordenador que distingeix els catalans, la clarividència dels homes dirigents, que s'imposa i ens estimula a valoritzar els esforços i a respondre: «present!», arreu on ens demanin i es facin necessaris els nostres serveis.

La saturació de l'ambient en sentit tan favorable es deu a l'experiència que ja tenim de la guerra, sobre la marxa de la qual es rectificuen els possibles errors i es milloren els engranatges que constitueixen la fortalesa de tot un poble. Així veiem com ascendeix la moral de l'individu que es mostra decidit a enquadrar-se a una probable mobilització; a la dona que treballa sens descans en la confecció de robes d'abrigament; molts d'altres actuen febrilment en les tasques d'organització dels serveis de reraguarda, i la col·lectivitat tota fretura per coadjuvar en una forma o altra als deures de guerra. Admirable exemple de civilitat i camí segur d'arribar a la victòria. No d'altra manera es decideixen les lluites a favor dels pobles. Calia l'experiència de les primeres setmanes perquè ens adonéssim del risc que corriem i fóssim a temps d'esmenar-nos. Ara és indispensable prosseguir amb els propòsits amb què s'inicia la segona etapa de la guerra desencadenada pel feixisme. Si la voluntat és ferma i ens mantenim amb disciplina, la victòria és nostra i amb ella també la llibertat individual i col·lectiva.

EXPECTATOR

UNA NOVA FASE DE LA REVOLUCIO

Totes les activitats esmerçades en profit d'una causa justa, són activitats ben esmerçades, perquè donen un rendiment pràctic i eficaç. En canvi, les activitats que no tenen aquest objectiu primordial, són energies mal dirigides i, per consegüent, sense cap mena d'eficàcia. La nostra vida no tindria cap valor si no fos entregada de ple a una causa que la creguéssim justa.

Viure per viure, no és cap objectiu. La vida humana no és una vegetació. La vida és un seguit de lluites, d'afanys, d'angúnies, d'esperances i de desenganys. Tot plegat, però, no té cap importància, si cada cabell blanc que posem i cada arruga que ens desfigura el rostre i cada pena que ens llatzera l'ànima, representen un pas endavant per a la consecució de l'ideal al qual estem entregats totalment sense fer cap apel·lació a la llei de compensacions.

Per això cada gota de sang que els nostres germans deixen en els fronts de lluita, hauria d'ésser besada per nosaltres com a única penyora de redempció i llibertat. Es la sang que es vessa allà la que fructifica, la que dona rendiment i la que dona esperança, perquè és sang calenta, i quan bull la sang, és que tot el cos i tota l'ànima estan al servei d'un objectiu immediat que, en aquest cas, és la victòria.

Tot el que es faci que no vagi encaminat a prestar ajut i suport als nostres companys que lluiten, és perdre el temps en futilitats inútils.

No ens caldrà haver de repetir que la única cosa important és guanyar la guerra. Per això, no ens ha d'ésser permès esmerçar activitats i energies en coses d'ordre secundari que, en definitiva, no podran quedar resoltes fins que la guerra sigui guanyada. I encara, tingueu ho entès, el nou ordre que quedarà implantat ho serà per la voluntat del poble.

Nosaltres creiem que els nous Ajuntaments, constituïts d'acord amb les normes de la Generalitat de Catalunya, donaran començament a la segona fase de la lluita i que tots els consellers deixaran a llur casa els partidismes i unificaran l'acció d'acord amb les necessitats i exigències del moment.

Aquests Ajuntaments responsables, que són integrats per tots els partits i organitzacions antifeixistes no esmerçaran el temps en tasques i treballs inútils.

Tenim la seguretat que els consellers municipals saben el seu deure i sabran complir-lo, i, per consegüent, la segona fase de la revolució serà la clau de la victòria.

RAMON VILACÍS